

Sic Vos Pauperes à Divitibus differre, quod securi sunt, atq[ue]
eos vigilantes rivent continuo dormientes. Praeterea in
magna quiete agentis ipso in magna rerum perturbatione
constitutos suspicantur.

Considerate, et diligenter Vobis ob oculos Bonae pauperis
em, si velle pars felicitatis illi deest. Quanto enim non su-
itur otio? quam quietam, et tranquillam vitam vivit? Vita
viviturbationum nefaria, plena securitate, periculorum
atq[ue] curarum expertem, nullis rerum humanarum fluctibus
turbatam: si aspera, si dura, si aërba occurrant, pauper
sibi similis est, eandem aequilibratam animi ostendit, et ser-
vat, atq[ue] tam invicta animi robore, ut p[ro]p[ri]e longo, et prope-
dum quotidiana usu asuetudine, ea tolerat, ut nihil à natura
aut sapientis fatu discedere videatur; quamquam etiam via
qua excogitari possunt conspiraverint incommoda, ut qui-
quid viderit sordidum, quicquid calcaverit sordidum, quicquid
attigerit asperum, comederit foetidum, tulerit viliosum, tepi-
dumq[ue] fuerit, tamen crebum pauper animum retinet.
Saniat eorum, ignes, fulmina, fulgura emittat, terram
continuis inebriat, fruges depascat, vineas populet
graspetur pestis, furia omnes coaspirent, Vtiana minentur
exitium, probris omnia misceant, omnia perdant, nihil perit
pauperibus, securi sunt, quieti sunt, tranquilli sunt, non an-
gore animi premuntur, non nocere afficiuntur, n[on] turban-
tur, non affliguntur: ecce canis sed non timet aurum; ecce
mare, sed saepe natat solium; ecce malles sed non confringit
adamas; ecce Ventus, sed Mons Sion non commovetur; ecce
prelium, sed miles tenet gladium; Secura felicitas; et